

El Congost

Redacció i Administració

Carrer Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Any 1

La Garriga, 21 maig 1933

Núm. 7

Subscripció: Un any, 6 pts.

Número solt, 20 cèntims

La burocràcia i l'atur forçós

Tots els procediments que hom enginyi per a resoldre o minvar, si més no, la crisi del treball reclamen la màxima atenció per tal de cooperar a l'alleujament d'aquest flagell.

Aquesta idea ens ha impulsat a examinar el projecte que suara discuteix el nostre Parlament.

Es difícil de predir quina eficàcia tindrà l'aplicació del seu articulat i per això no en sabriem criticar el seu intent.

Allò però que d'antuvi hom troba errat, es la creació d'un Institut destinat a aquest afer. La feina de l'Institut en allò que pugui tenir d'eficiència, es tan simplista que esdevindrà perfectament inútil, si no ha de tornar gravosa a la nostra economia i, comptat i debatut, perjudicial als mateixos parats. Tota la feina eficaç que pugui fer l'Institut la pot realitzar perfectament el Conseller del Treball i les oficines que li son annexes. Crear un Institut es multiplicar gravosament aquesta troca embullada d'organismes burocràtics i entrebancadors, que gosariem motejar d'«ancien regime» si no fossin alhora l'exponent del sistema socialista.

Hom endevina tot seguit la finalitat d'una ampliació burocràtica, d'una llista de càrrecs ben retribuïts amb la corresponent colla de candidats el sou dels quals—com es consueix—estarà en raó inversa del treball a realitzar.

S'ha parlat inicialment d'un milió o prop d'ell, destinat inicialment a l'Institut. Aquest milió no es pas fàcil que sigui absorbit per gaires treballadors desvagats. Per molts que n'ocupi d'aquests—i tenim els nostres dubtes sobre el particular—la majoria serà dels menys indigents i sempre en nombre molt inferior als treballadors que hom podria ocupar destinant directament el milió a obres públiques o a altra mena de treball. Institut, Atles empleats, oficines, material i despeses generals, absorbiran una bona part de la consignació, a l'ensemple que la feina—fóra un

miracle que desmentís la tradició burocràtica—esdevindrà complicada, alentida i ben poc útil en el millor dels casos.

El burocratisme, que havia sigut una de les tares del règim caigut, nosaltres l'hauríem sospilat bandejable per la República si el seu primer govern no hagués portat el mecenatge socialista. Però n'ngü no ignora que el socialisme ha d'intensificar la burocràcia per a dirigir la política a base d'interessos creats i d'organismes oficials que extenguin els seus tentacles damunt totes les manifestacions de la vida de la producció per tal de captar pel privilegi, per l'afalag o l'amenaça, el vot de l'elector.

Aquesta tàctica explica el rosari inacabable d'organismes burocràtics intensificat per la dictadura i agreujat en els dos anys de predomini socialista. I aquesta organització us ajudarà a explicar l'augment insospitat dels pressupostos, sense que hom albirí les obres públiques que legitimin aquest augment i que ajudin a minvar els estralls de la crisi econòmica. Més aviat l'ugreugen per tal com els nous impostos fan caure mantes indústries i negocis prim parats, que comporten nous comiats d'obers. Acabem de llegir que a Barcelona de poc temps ençà hi ha hagut 3.000 baixes en la contribució industrial. Es amb nous organismes burocràtics, amb noves despeses, amb nous impostos que hom vol agreujar encara la crisi que patim i amb ella augmentar els parats?

Be, molt be que el milió o prop d'ell, que hom projecta per l'Institut es destini al pressupost d'obres públiques que proporcioní més treball, però, no fem servir la tragèdia dels sense feina per a montar un nou cadafalc burocràtic que tot resolent el problema econòmic d'uns quants privilegiats, esdevingui perfectament inútil, entrebancador i encara, pels mateixos parats que vol remeiar, desaventatjós.

J. CIRERA

—Perquè has comprat aquestes estisores, si no tenim cap filferro per a tallar?

—Oh! es que els d'aquí al costat han posat la radio.

Nou horari de trens

TRENS AMB DIRECCIO A SANT JOAN DE LES ABADESSES

ESTACIONS	Expres 256	Tramvia 6212	Tramvia 6214	Tramvia 6216	Correu 268	Tramvia 6220	Tramvia 6222	Tramvia 6224	Ràpid 252	Tramvia 6226	Lleuger 6202	Tramvia 6228	Tramvia 6230	Tramvia 6232
P. Catalunya	—	6:20	7:20	7:50	—	9:20	10:20	12:20	—	15:40	—	18:10	19:20	20:50
Arc Triomf	6:15	6:23	7:23	7:53	8:15	9:23	10:22	12:23	—	15:42	—	18:13	19:25	20:52
Nord	—	—	—	—	—	—	—	—	14:15	—	16:45	—	—	—
Sant Andreu	—	6:33	7:33	8:4	8:23	9:33	10:31	12:33	—	15:51	—	18:22	19:33	21:1
Moncada Reixach	—	6:42	7:42	8:14	8:34	9:42	10:38	12:40	—	15:58	17:2	18:29	19:41	21:8
Ripoll	6:31	6:45	7:44	8:19	8:41	9:46	10:42	12:42	14:33	16:1	17:7	18:32	19:44	21:10
Mollet	—	6:52	7:49	8:27	8:49	9:54	10:48	12:48	—	16:6	17:14	18:39	19:49	21:16
Parets	—	6:58	7:53	8:33	8:54	9:58	10:50	12:53	—	16:9	17:19	18:45	19:54	21:19
Granollers	6:49	7:7	8:2	8:44	9:5	10:8	10:59	13:1	14:49	16:17	17:29	18:32	19:4	21:28
Les Franqueses	—	7:11	8:5	8:49	9:10	10:13	11:3	13:5	—	16:21	17:34	18:56	20:9	21:32
LA GARRIGA	7:1	7:18	8:14	9	9:19	10:22	11:11	13:13	15:00	16:28	17:43	19:4	20:18	21:40
Figaró	—	7:24	8:21	9:7	9:26	10:23	11:16	13:18	—	16:34	17:50	19:10	20:25	21:45
Sant Martí	—	7:32	8:29	9:14	9:35	10:36	11:23	13:24	15:13	16:41	17:58	19:17	20:30	21:52
Centelles	—	7:38	8:38	9:24	9:43	10:42	11:30	13:31	—	16:48	18:6	19:25	20:38	21:55
Balenya	—	7:46	8:44	9:34	9:53	10:49	11:37	13:39	15:26	16:58	18:14	19:31	20:45	22:5
Vic	7:36	7:59	8:54	9:45	10:10	11	11:48	13:53	15:37	16:58	18:14	19:31	20:45	22:5
Manlleu	—	8:9	—	—	10:20	—	11:58	14:4	15:46	17:24	18:37	—	21:10	—
Torelló	—	8:19	—	—	10:30	—	12:7	14:13	15:00	15:55	17:35	18:48	—	—
Sant Quirze	—	8:32	—	—	10:45	—	12:18	14:24	15:10	16:6	17:49	19:1	21:29	—
Ripoll	—	8:48	—	—	11:12	—	12:34	14:38	15:25	16:20	18:8	19:27	—	—
Sant Joan	—	9	—	—	11:25	—	12:45	14:50	15:35	—	18:19	19:40	—	—

Els trens 256 i 6216 sols circulen els Diumenges

Els trens 256 i 6202 van a Puigcerdà

TRENS AMB DIRECCIO A BARCELONA

ESTACIONS	Tramvia 6211	Tramvia 6213	Tramvia 6215	Tramvia 6217	Lleuger 6201	Ràpid 251	Tramvia 6219	Tramvia 6221	Tramvia 6223	Tramvia 6225	Tramvia 6227	Tramvia 6229	Correu 6231	Expres 255
Sant Joan	—	5:30	6:30	—	7:55	—	10:55	—	13:30	—	15:40	17:20	—	—
Ripoll	—	5:41	6:42	—	8:15	9:30	11:6	—	13:31	—	15:50	17:32	—	17:55
Sant Quirze	—	5:6	7	—	8:33	9:43	11:30	—	13:45	—	16:7	17:48	—	18:15
Torelló	—	6:7	7:13	—	8:49	—	11:31	—	13:55	—	16:19	18:2	—	18:33
Manlleu	—	6:15	7:23	—	9:1	—	11:38	—	14:5	—	16:24	18:13	—	18:47
Vic	6	6:25	7:35	8:30	9:18	10:11	11:50	13:25	14:16	16	16:42	18:36	18:50	18:59
Balenya	6:12	6:36	7:47	8:31	9:33	—	12:2	13:37	14:29	16:14	16:55	18:37	19	19:30
Centelles	6:19	6:42	7:54	8:39	9:40	—	12:10	13:44	14:38	16:18	17:3	18:44	19:8	19:58
Sant Martí	6:25	6:48	8	8:46	9:50	10:36	12:17	13:50	14:46	16:25	17:10	18:50	19:16	21:22
Figaró	6:32	6:56	8:7	8:53	9:58	—	12:24	13:57	14:53	16:33	17:17	18:57	19:23	19:54
LA GARRIGA	6:38	7:2	8:13	9:1	10:5	10:49	12:30	14:3	15:1	16:39	17:25	19:4	19:30	21:39
Les Franqueses	6:45	7:11	8:20	9:9	10:14	—	12:38	14:10	15:8	16:46	17:35	19:11	19:38	21:50
Granollers	6:49	7:15	8:24	9:13	10:19	11	12:42	14:14	15:12	16:50	17:59	19:15	19:43	20:16
Parets	6:57	7:24	8:32	9:22	10:30	—	12:52	14:22	15:21	16:58	17:49	19:23	19:53	20:27
Mollet	7:1	7:27	8:34	9:26	10:35	—	12:56	14:26	15:25	17:1	17:55	19:27	19:57	20:32
Ripoll	7:8	7:34	8:40	9:32	10:42	11:16	13:2	14:32	15:33	17:8	18	19:35	20:3	20:29
Moncada Reixach	7:11	7:37	8:42	9:35	10:46	—	13:5	14:35	15:35	17:10	18:3	19:36	20:6	20:45
Sant Andreu	7:18	7:44	8:49	9:42	—	—	13:13	14:43	15:43	17:18	18:12	19:43	20:13	20:52
Nord	—	—	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	—	21
BARCELONA	7:28	7:53	8:59	9:53	—	—	13:38	14:53	15:53	17:38	18:23	19:53	20:23	21:55
P. Catalunya	7:30	7:55	9	9:55	—	—	13:35	14:55	15:55	17:40	18:25	19:55	20:25	21:55

Els trens 6231 i 255 sols circulen els Diumenges.

Els trens 6201 i 251 venen de Puigcerdà

Canari de La Garriga
Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

Els nostres lectors poden adonar-se com el tren correu arribarà a La Garriga a un quart de deu, de manera que fet i fet, haurem de llegir els diaris més tard de les deu. No sabem quin interès pugui tenir la Companyia ni quins avantatges representa als afectats en general, aquesta condició que la Companyia del Nord sembla de tenir en retardar periòdicament—recordem que el tren correu, primer havia arribat a dos quarts de vuit, i després a les vuit—el moment, sovint esperat amb viu anhel, de llegir en el diari preferit l'història del dia anterior i l'opinió que li ha merescut. I pensar encara, que la nostra situació es privilegiada si parem esment en l'exercici quotidià de paciència que haurien de suportar els moradors de Vic o Sant Joan, per exemple. I pensar que som tan a la vora de Barcelona, i que la nostra comunicació

amb la capital es tan ràpid!

Per això, voldriem que el nostre Ajuntament, en unió de les corporacions municipals dels demés pobles afectats, interpretant segurament el pensar de tots els garriguencs, s'interessés per a que els diaris i la correspondència siguin transportats en qualsevol dels dos trens que surten de Barcelona abans de les vuit.

Posats a criticar volem remarcar les molesties i contratemps que representa per a molts garriguencs i per a gran nombre d'estiuejants empleats en bancs, oficines, etc., que comencen el seu treball a les nou del matí, el fet que el tren arribi a Barcelona exactament a les nou, quan fàcilment podria fer-ho cinc o deu minuts abans.

I... prou.

Farmàcia **Torrent** Perfumeria
Calabria, 4 - Telèfon 88

Perruqueria **JANET** Oliveres, 5
per a Senyores **LA GARRIGA**

Noticiari

Un fenòmen que no dubtem que molta gent juntament amb nosaltres haurà observat, es el fet que d'uns anys en aquesta part, i empitjorant gradualment, pels carrers i llocs públics hom no guarda el respecte degut als seus consemblants, això és; es té poca cura en el parlar principalment, oi més quan les converses es creuen entre joves; poca correcció en el gest i en la compostura exterior. En resum, que la bona educació que paulatinament hauria de créixer a mesura que creixen els mitjants de cultura i es posen a l'abast de tot-hom, disortadament no es veu enlloc. Ens dol haver de parlar en aquest sentit tot referint-nos concretament al nostre poble que per la fama que té guanyada per la seva bellesa natural, i per ésser lloc preferit d'estiueig de nombroses famílies de la capital, tots els nostres esforços haurien d'anar encaminats, a aportar-hi la bellesa moral, digne complement als encisos que la mare Naturalesa ha donat al nostre poble.

Per això trobem plausible el càstic que dies enera les autoritats aplicaren a uns infants, pel fet d'haver mancat, al nostre entendre, a la correcció de modals que hauria de regir en tots els nostres actes. No volem escatir si és escaient la pena imposada tractant-se d'infants, però si aplaudim la intenció que endevinem en aquest acte, de corregir els modals grollers i començar pels infants que demà seran homes.

El dia 30 del mes passat fou oficialment inaugurat el nou grup d'adolescents Avanguardistes de la F. J. C. de Catalunya. Parlàren en l'acte, celebrat el matí a la Biblioteca Parroquial, Mossèn Josep Turc, els membres de la junta i finalment, el Rd. Sr. Rector, qui exhortà als infants a ésser els models de comportament per als seus consemblants.

A l'Església Parroquial venen celebrant-se, amb força concurrència les tradicionals funcions del mes de maig.

Ens plau de remarcar l'increment que ha prèls al nostre poble l'afició al ball de les sardanes. Hom pogué comprovar-ho en la darrera audició celebrada el primer diumenge de maig al davant del Patronat Parroquial.

Confiteria i Pastisseria
MARIO VALLS
Centre, 7 Teléfon 67

De l'Ajuntament

En la sessió del dia 10 de maig foren concedits tots els permisos sol·licitats; fou aprovat el moviment dels cabals de la caixa municipal que es resumeixen en una existència en caixa de 4.440'95 ptes.

La Comissió especial de Cementiris (composta per els senyors Sallés, Lupon i Dalmau) presentà un informe demanant que s'acordés considerar insuficient la documentació aportada per el Sr. Rector de la Parròquia per a poder-lo declarar propietari del Cementiri. S'oposen a aquest acord els Senyors Mallol, Rosselló i Reig per creure que aquesta proposta deu estar avalada pel dictamen d'un lletrat. Tots els regidors de l'Esquerra intervenen a favor de l'informe, i posat a votació voten per la seva aprovació. Els regidors senyors Mallol i Reig voten en contra, el primer perquè no es creu competent per a opinar sobre la validesa de la documentació aportada, el segon per opinar que el Reglament de Cementiris obliga a pronunciar-se en forma definitiva i perquè no ha sigut evacuada consulta a un lletrat perquè avalés la resolució de la Corporació. El Sr. Rosselló s'ausentà per no estar assabentat del contingut i forma de la documentació.

Passar a la comissió de Foment el recurs de revisió presentat per en Juli Fournier.

El Sr. Mallol s'interessa per la prompte urbanització del carrer de Bonaire, i el Sr. Sallés proposa organitzar en el saló de sessions de l'Ajuntament un curs de d'ortografia catalana a base de l'oferiment fet pel Sr. Miquel i Macaya.

En la sessió del dia 17, fou aprovat l'estat dels cabals de la Caixa municipal que dona una existència en caixa de 3.365'46 pessetes.

El Sr. Reig vol que consti en acta que ell s'oposà a que fos aprovat l'informe de la comissió de cementiris, perquè considera que fou acord de la Comissió el consultar un advocat abans d'emetre informe.

Foren concedits els permisos sol·licitats.

Respecte al recurs del Sr. Juli Fournier, s'acorda deixar sense efecte l'acord anterior de l'Ajuntament, i que el dit senyor permeti el pas pel Torrent de la Cova amb les condicions que ofereix.

Fàbrica de Gasoses i Sifons
Eduard Pujol
LA GARRIGA

Confiteria :: Pastisseria :: Comestibles fins
A. Arisó i Carreras
Centre, 45 : LA GARRIGA : Sucursal: Centre, 3

PETIT SIGLE
Merceria : Confeccions : Gèneres fins

LA NOSTRA

Nostra història

El rei Martí als banys de La Garriga

VI

La vinguda

El dilluns de Pasqua de l'any 1400 el rei Martí partí de Tarragona, el dimarts dia 20 d'Abril passà per Francàs, i s'aturà a l'Arbós desde on escrigué a Maria de Luna muller seva, qui també feia via cap als banys de La Garriga, la següent lletra interessant pels detalls que ens explica:

«Lo Rey.

Reyna. Per tal que haiats pler e consolació vos fem a saber que, merce de nostro Senyor, nos som be trobats en lo camí, e sapiats que jatsia vos haguessen fet a saber que us sperariem a Vila francha, pero per consell e gran cuita de Mestre Bernat, entenem a partir de Vila francha dious e continuar nostre camí als banys, e tro alla que no us sperem, pregants vos quens certifiqueu continuament de vostra bona salut car gran pler naurem...»

Malgrat que el rei digui que el dijous marxarà de Vilafranca del Panadés no fou així, car romangué en aquesta ciutat els dies 21, 22 i 23 d'abril diada de Sant Jordi, que el rei volgué celebrar amb tota solemnitat, enviant a cercar els ornaments pontificals del seu palau de Barcelona, com ho testifica la següent carta:

«Lo Rey.

Ffra Johan. Manam vos que tantost trametats a Vilaffrancha del Penedes, on nos serem, Deus volent, los vestiments vermells maiors ab tot l'areu pontifical, en manera que y sia ans de la festa de Sent Jordi sens tota falla. Dada en Tarragona sots nostre segell secret a XVI dies d'Abril de l'any MCCCC.— Rex Martinus. Aiximateix trametets la mitra e la corça. — Di rigitur ffratri Johanni Bollo locumtenenti capellani maioris. — Dominus Rex mandavit mihi Berengario Sarta.»

El dia 24 passava per Martorell, i el dia 25, diumenge de Pasqüetes, es quedà al monestir de Sant Cugat del Vallès fent vida conventual i refent-se del cansament del viatge.

El dietari de l'antic Consell Barceloní dona la notícia de l'arribada del rei a la Ciutat comptal en aquests termes:

«Dilluns XXVI. Aquest dia entra lo Senyor Rey en la ciutat, que venia de Saragossa, lo qual Senyor se n'anava als banys de La Garriga. E per ço vench asi abans que anas als dits banys, que audiència sich posques tenir.»

Enllestida aquesta, confirmà el privilegi concedit a la Vall d'Aran per Pere el Catòlic a Segorb i reiterat per Pere terç a Saragossa. L'endemà de bon matí, deixa el Palau Major i reprén el camí de La Garriga. Diu així el Dietari:

«Dimarts XXVII.—Aquest dia partí lo Senyor Rey, que se n'anava als banys de La Garriga. El matí següent el Besós, arribà a Montcada, on despatxà algunes lletres, i sense parar anà pujant fins a Granollers on també despatxà.

REFLEXES

El difícil equilibri perfecte

Em refereixo a l'equilibri entre l'autoritat del marit i la de la muller i, tractant-se d'una materia tant àrdua, bé val la pena de consignar un exemple d'igualtat bilateral de forces de comanament i de capacitat de respecte a la jerarquia aliena que vaig a proposar al lector. Exemple extret de la realitat i altament edificant.

L'escena en un carrer de poc trànsit. Venen per la voràvia, i a uns cinc metres de distancia l'un de l'altre, els dos components d'un matrimoni jove i elegant. Ella va al davant amb passa distreta i ell, va fent la mateixa via sense violentar la propia voluntat, però coincidint exactament amb l'itinerari improvisat per la dolça esposa.

Una botiga repleta de queviures vessa a la voràvia gran quantitat d'articles alimenticis que el local no pot contenir. Damunt cada saca i cada cistell un cartonet amb el preu i a la foscor de la porta l'ull vigilant del patró vestit amb la brusa reglamentaria.

Ha passat la muller i ara, en arribar el marit a la parada, no sé amb què s'ha fixat que, detenint-se, ha donat dos cops de bastó a terra per fer-la girar, signant-li imperiosament que s'apropés. Ella ha acudit depressa, amb aire sotmés, escoltant aquestes paraules:

—Sempre bades! Vas pel carrer sense fixar-te en res. I aixis parlant, li ha mostrat no sé quin aliment de la seva predilecció.

La dona ha observat un moment la parada i donant-li una estirada al braç ha tornat a caminar dient:

—Noi, sempre seràs llonzal

No hi han hagut vencedors ni vençuts La perfecta anivellació ha allunyat tot perill d'incident i la gentil parella exemplar ha prosseguit pacíficament el passeig. M. B.

El cap-tard dels 27 dies del mes d'Abril de l'any de la natiuitat de Nostre Senyor Jesucrist 1400, de la banda de mitjorn, pel camí de Barcelona, el rei d'Aragó, València, Mallorca, Sardenya i Corsega, Compte de Barcelona, Rosselló i Cerdània, entrava portat en el baiard reial, al petit llogaret de La Garriga, per a sojornar-hi una mesada com a banyista; formaven la eial companyia consellers curials, barons, cavallers, familiars i domèstics, escrivans i ministrers... entre ells s'hi comptaven el Camarlenc N'Olif de Pròxida, En Pere i en Galceràn de Sentmenat, En Pere de Torrelles l'escrivà de ració N'Antoni de Font, l'apotecari o especier de Cambra En Pascual Ledós, En Colf, ministrer, etc.»

J. MAURI.

MECANICA I ELECTRICITAT

A. SISQUELLA

Calabria, 124

LA GARRIGA

Telèfon 49

Fotografia Montaner

Sant Francesc, 1

REVISTA

Un catalanisme comercial

Quan d'aquí uns quants cents anys s'escaurà d'escriure la història dels nostres sentiments racials, qui que l'escrigui es veurà sorprès—decebut, potser—que en els nostres temps existissin, enfora de tot sentiment anticatalà, dos tipus de catalans comercials. L'historiador anirà fil per randa estudiant el nostre moment actual, les idees i els fets que s'han desenvolupat en la nostra terra; però res, tanmateix, com aquests dos tipus de catalans, dels quals vaig a parlar, no el deixarà tan esmaperdut. Llavors no estarà pas del tot malament, i ara, parlant amb to futurístic, que l'historiador es faci aquelles preguntes i aquelles respostes que figuren a l'epíleg d'una de les obres del gran prosador Azorín.

Existeixen dos tipus de catalans els quals malgrat que es diguin catalans i pertanyin a partits tan tost d'esquerra, tan tost de dreta, dels que més rutllen en la nostra política, no saben o no volen, acarats als seus interessos materials, ésser allò que s'en diu uns bons catalans, uns bons patriotes. Catalanistes així són tants i tants de catalans que pertanyen a l'estament comercial, advocats, metges, corredors, viatjants, i tots aquells que depenen del públic. Tots aquests, amic lector, veureu que tenen llur retolament en castellà i uns, més transigents, en dues llengües, català i castellà.

Un catalanisme així no l'entendem mai, no l'entendrem mai. Però, què diu Massa que l'entendem. Un catalanisme així és un catalanisme material, comercial, catalanisme de cara al calaix, el nostre pa de cada dia. Un rètol en castellà, un rètol de negoci, carrera, ofici, en castellà, té un abast d'àrea més extensa que no pas en català. I gent que obren així i que llegeixen els diaris catalans i que anuncien en diaris adés catalans, adés castellans, ens fan més mal que una pedregada en sec. ¿Quan es convencran i es capacitaran, aquests senyors, que la Pàtria és un tot espiritual, i que no és l'obra d'un sol, sinó de tots, i que per la Pàtria cal sacrificar una part dels nostres interessos? ¿Es que es pensen que es fa Catalunya, que n'hi ha prou de fer Catalunya, aprenent llengua pairal i protegint el llibre i diari català? Això és molt bo, bo ultra mesura; però, tot amb tot, no n'hi ha en cara prou.

Una segona posició del catalanisme comercial és el catalanisme d'aquells escriptors catalans que quan escriuen una obra didàctica, l'obra i el camp de la qual són les idees, l'escriuen en castellà per tal com, al seu dir, l'àrea lingüística de Catalunya és massa limitada. Si no fos per ferir susceptibilitats i per ferir amics amb els quals m'uneix una bona amistat, esmentaria noms

d'obres els autors de les quals escriuen correntment en català, però que en obres d'alta cultura ho fan en castellà.

Això té un alt sentit regressiu. Milà i Fontanals ja el donava. I nosaltres, doncs, no hem de seguir-lo ni un sol moment. El català de Milà i Fontanals era un català apte tan sols, deia ell, per a fer versos i novel·les, però no per a escriure temes de filosofia, religió, pensament, dret, i tota qualsevol d'aquelles disciplines de l'esperit que tant compten en la cultura dels pobles.

La cultura pairal d'un poble cal que li sigui dada en llengua pairal. ¿Creureu pas en la cultura del poble alemany, si els seus homes més representants haguessin escrit en francès? ¿I creureu gaire en la cultura de Catalunya, si els homes que deuen fer-la escriuen en castellà? Els qui donem gràcies a Déu d'haver-nos fet, mercés a la generositat d'alguns dels homes més sòlids de Catalunya—i això enfora de la carrera, i enfora, encara, de tota pueril vanitat—una cultura literàrio-filosòfica, sabem a bastament a quin grau arriba de present la cultura del nostre poble. ¿Com volem que a Catalunya hi hagi cultura, si el nostre poble, havent sofert un eclipsi de tres-cents anys de decadència literària, avui ha de mixtificar, en aquell qui llegeix, males traduccions, o llibres castellans que no arriben al bell dedins com hi arribaria un llibre de cultura, els mateixos llibres, si volem, però escrits en llengua materna? ¿No penseu en la vostra responsabilitat, catalans que per llibres d'alta cultura escriviu en castellà? ¿Per quina cultura heu de laborar: per la de Catalunya o la de Castella? ¿Es que Catalunya és Castella, i no un poble diferent, amb un dret, un pensament, i un caràcter diferent? Deixeu el negoci que poguessiu fer escrivint en castellà; acontenteu-vos de pagar l'edició, i si hi manca, sacrifiqueu-vos per Catalunya. Sacrifiqueu àdhuc el nom més prompte que vos farieu escrivint en castellà; sacrifiqueu, endemés, tota la glòria. Però penseu que primer de tot compta més com a catalans la cultura d'un sol català que feu escrivint en català, que no pas la de cent castellans escrivint en castellà. La cultura dels castellans que la facin els escriptors castellans—ja la fan—; la dels catalans hem de fer-la nosaltres.

Si després d'escriure les presents ratlles algun català dels que he esmentat vagament i indefinida previngués a ésser un bon català i a partir d'ara obrés com es pertany en tot veritable patriota, donaria per ben esmerçat el present article. I si sabés que escrivint-ne d'altres, altres haguessin d'un brar semblantment, i altres i altres, no tan sols escriuria un segon i terç article, sinó que ben volenterament no em costaria gaire d'escriure un llibre.

J. MIQUEL I MACAYA

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Esports

Futbol

Atlètic de Badalona 2

Joventut Garriguena 5

L'encontre que disputaren aquests dos equips el diumenge passat, per l'adjudicació de la copa «Cicles Girón» i que acabà amb la victòria de l'equip local; on un dels partits més dolents que s'han vist al nostre camp. Els de Badalona ens portaren un conjunt de jugadors; un de tants equips que han passat pel camp de La Garriga sense pena ni glòria, que no deixen mal record perquè foren molt correctes i pacients, però que llurs jugades, a ben segur no seran mai recordades pels nostres aficionats, de la fàula amb que es retreuen els equips que al nostre camp han fornit tardes memorables. No oparlem mes dels forasters que fet i fet no ens interessin geaire; parlarem, però, perquè hi tenim molt interès, del nostre diguem-ne primer equip.

Cal que tots els jugadors—actius i reserves—i membres directius es donguin compte que al públic, el futbol local l'interessa més del que potser ells creuen; procurin per tant fer tot lo bonament possible perquè aquest públic, que al cap d'avall es qui sosté moralment i material el nostre futbol, no es mori d'avorriment contemplant la poca fè dels uns i la poca traça dels altres, i procurin tots plegats ara que sembla s'inicia una revifalla, esportiva i econòmica, que no s'en vagi tot a rodar de la forma que ja coneixem per trista experiència.

Humor Esportiu

Una intervist amb mi mateix

Si alguna vegada fullejant algun rotatiu d'esports l'atzar us ha portat a llegir un intervist-reportatge sobre alguna important personalitat esportiva us haureu adonat que el personatge intervistat sempre infal·liblement us el presenten repapat en un silló dels anomenats «comfortables» i que a mi em sembla que volen dir d'aquells que «s'hi està tou»—del seu despatx—un personatge sempre te despatx—i xuclant amb parsimonia un magnífic cigar havà.

El que us vaig a presentar no fuma havans, no pas perquè no li agradin, sino perquè la butxaca no li permet semblant «despilfarro». Però anem al grà

A n'aquest el trobo assegut davant d'una taula del Bar de la taverna tot prenent un aperitiu-sidral amb olives. Per tota salutació li dic: Escolta, tu que remenes les cireres en això del nostre futbol podries fer-me alguna manifestació sobre l'actuació que porteu feta i els projectes que teniu per la present temporada? Apunta!—em fa ell—La nostra nova actuació comença amb el partit contra el Sant Andreu de trista recordança, ja que fent un dia magnífic que semblava dir, aneu al futbol! la quantitat de públic que hi havia al camp a l'hora de començar el partit amenaçava tragedia; i la tragedia vingué a l'hora de passar comptes, fins al punt que els jugadors hagueren de rascar-se la butxaca, per engreixar la recaptació, i així poder pagar l'equip visitant

Això es vergonyós! vaig fer jo.

Que hi faràs—respon—ironies de l'afició.

Després d'aquest èxit esportiu i econòmic decidirem fer algun *bolo* per fora del que en sortirem bastant bé, vull dir que hi guanyarem algunes pessetes, i així poguerem pagar els deutes. El bon esportiu deu ésser sempre honrat.

Després tornarem a actuar al nostre camp ja amb una mica més d'èxit; molt poquet; però Déu n'hi dó.

I el partit del dia de Pasqua?

Aquest si que va anar bé. Un gran èxit esportiu, i una mica menys—però èxit tanmateix—econòmic, tot, però mercès als Srs. de l'Atracció de Forasters que tant bellament es portaren.

I projectes quins teniu?

Si l'afició respon, com esperem, tenim concertats molts equips amb molts «asos» que creiem faran les delícies del «respectable»; llàstima però que...

Que vols dir?

Que tenim un problema, el problema de la calor.

Arrencats aquells arbres que tu ja recordes, aquell camp va perdre un cent per cent en arribar a l'estiu; els banys de sol son pels malalts i tarats, i a La Garriga gràcies a Déu hi ha molta salut.

Ah! això sí!

Doncs be. Ja tenim solucionat aquest problema. Així com a can Barça i a can Espanyol etc. etc. venen uns papers especials «per seure i no enbrutar-se la roba», nosaltres farem el mateix però substituint els papers per para-sol, i així el públic podrà venir tant en dies de sol com en dies de pluja. Que et sembla?

Nois, sou uns «tios».

Oh! esperat. Fins que tenim precisat si algun *viu* es vol quedar amb el para-sol, doncs com que aquest serà del mateix color del nostre jersei... m'entens?

Si naturalment, a ningú se li acudirà passejar-se pel carrer amb un para-sol que d'una hora lluny hom coneixeria que es «pispat».

Bé que et sembla de tot plegat?

Noi us felicito.

Això però ens reporta uns esforç d'imaginació i econòmic enorme que esperem que el públic sabrà agrair.

J. PUIG

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques

nacionals i estrangeres

Perfumeria

Fémina

Secció de

Perfumeria a raig

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamfrà Aragó)

BARCELONA

Telèfon 77103

IMPRENTA MERCANTIL - LA GARRIGA

FARMACIA I PERFUMERIA
MATERIAL FOTOGRAFIC

R. FERRANDIS

TELEFON 83
LA GARRIGA

JOSEP GUASCH

JOIER DE BARCELONA

Confecció i reparació de tota classe de joiells, rellotges i tota mena d'objectes de joieria. Compra d'or i de platí. Venda de joies i rellotges de totes les marques.

Per encàrrecs dirigir-se a:

JOAQUIM CUSPINERA
Centre, 35 - LA GARRIGA

**Sindicat Agrícola
de La Garriga**

Despulles : Alfals

Cereals i Adobs

Preus molt econòmics per als Srs. socis

Merceria i Confeccions

Genís Garriga
Santa Isabel, 4 : La Garriga

**Barberia
Casa Jaume**

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon 84

Saló per a Senyors
Saló permanent per a senyores
a càrrec d'un expert oficial

Afaiti's millor....

i sense haver de sofrir les molesties i el mal efecte d'irritacions a la pell.

Sovint es dona la culpa al tall de la fulla i no es té en compte la qualitat del sabó, que és allò que més influeix.

La Barra de sabó d'afaitar **BLANCAFLOR**

és la més perfecte

Ho diuen tots els nostres clients i ho dirà vostè quan el provi

Demaneu sempre!

Exigiu sempre!

BLANCAFLOR

ELABORAT AMB AIGÜES DE LA GARRIGA

BALNEARI

BLANCAFORT

Aigües termals radiactives : Reuma :

Artrisme : Hipertensió arterial :

Enfermetats de la pell : Esgotats
del sistema nerviós per "surmenage"

Fatiga intel·lectual : Convalescèn-
cies : Post-operacions, etc., etc.

Confort modern

Cura de repòs

Aire sec

Clima ideal

LA GARRIGA

Especialitat en la taula de règim,
en la qual es segueix amb tota
cura les prescripcions facultatives

Cuina excel·lent

Xampany

Castellblanch

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19